

Новогодишња бајка — Теодора Радичев VI1

Једном, не тако давно, у једној породици десила се велика трагедија. Глава породице, отац, тешко се разболео и недуго затим и преминуо. Оставио је иза себе жену и четворо деце. То није једина трагедија која је задесила ову велику породицу. Без очеве плате били су на корак до банкрота. Тако су провели још пар година крпећи крај с крајем, а празници су долазили.

Мајка је позвала своју најстарију дванаестогодишњу ћерку како би поразговарале. Очајна мама, признала је ћерки како немају довољно новца и да не може да јој купи поклон који је хтела. Питала је ћерку да ли се слаже с тим да само млађима купи по чоколаду. Девојчица је тешка срца то прихватила. Помирила се с тим и чак је од свог џепарца који јој је остао, помогла мајци да купи све за новогодишњу вечеру.

Свечана новогодишња вечера уопште није била ни скупа ни свечана, али били су срећни јер су после дужег времена, пошто је мама морала да ради више послова, поново били заједно. У току вечере су чули гласно лупање на старим, дрвеним вратима. Устали су да провере ко или шта је лупило, али су пронашли само кутију с четири новогодишња дечија пакетића, играчкице и коверат с довољно новца да покрије све рачуне за тај месец. Мајка и деца су били одушевљени предивним гестом непознатог добротинеља. Та нова година им је дивно кренула. Мама је упознала једног човека који је истом судбином изгубио жену пре пар година и остао удовац с двоје мале деце. Заљубили су се, убрзо и венчали. Обоје су пронашли лакше и боље плаћене послове. Почели су нови живот ...

... Стигли су новогодишњи празници. Након што су питали најстарију ћерку шта жели за поклон јер сада имају довољно новца, она је само одговорила да би желела да усрећи друге онако као што је неко усређио њих. Родитељи су били дирнути ћеркином добротом и скромношћу. Одлучили су да остваре њену жељу и почели да ослушкују по граду коме шта треба, које играчке желе деца из сиротишта, коме су потребна дрва за огрев, коме треба хране ... Након што су направили списак и купили поклоне, уочи новогодишње ноћи спаковали су поклоне у кутије, које је девојчица остављала на прагу кућа покуцавши на врата.

Следећег јутра су на лицима људи видели радост и срца су им због тога била пуна. Одлучили су да ово ураде и следеће године и то се полако претворило у породичну празничну традицију.

КРАЈ